

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК I/. Ч. 8 ФИЛАДЕЛФИЯ, ПА., СЕРПЕНЬ, 1947

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., AUGUST, 1947 VOL. IV No. 8

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ У ПОЛЬЩІ ПРОДОВЖАЮТЬ БОРОТЬБУ

Польська газета "Глос Люду" подає такі результати амнесії в Польщі: "Вийшло з підпілля 53,277 осіб, в тому з ВІН і подібних організацій 22,887, з НСЗ і подібних 4,892. Крім того виявили себе 5,937 осіб, що співпрацювали з підпільними організаціями, 3,124 таких, що переховували зброю. Далі — 8,432 членів лісових банд, 7,448 дезертирів, 21,061 проступників, 496 інших"

У зв'язку із закінченням речення амнесії, швейцарська газета "Базлер Нахріхтен" повідомляє, що з тієї амнесії не користали "українці, які у східних Карпатах збройно борються проти переселення в совітську Україну" Далі, газета пригадує про недавнє засудження українських повстанців у Перемишлі, й додає, що живими українські повстанці в польські руки дуже рідко попадають. Варшавські державні органи обіцяють собі остаточно зліквідувати українських повстанців не скоріше як при кінці 1947 року.

ДЕ БОРЮТЬСЯ ПОВСТАНЦІ ПРОТИ МОСКВИ

Як відомо українська Повстанська Армія (УПА) бореться в Західній Україні проти московської окупації, а крім того є також повстанці в Болорусі, Митві й Естонії.

Балтійські повстанці воюють в лісах і називають себе лісовими братами.

ЗАЛІЗНА ЗАСЛОНА В СОВІТАХ

Американський кореспондент Вилліам Мек Гаффін пише що совітський уряд хоче закрити Совітський Союз перед американськими і британськими кореспондентами залізною заслоною.

Совітський уряд, каже він, змагає до цілі трома способами — підвищенням оплат за пересилання кореспонденцій, дальшими загостреннями цензури й "висушенням" джерел інформацій з яких кореспонденти користали.

Жнива (темпера)

Микола Азовський

73,000,000 ДОЛ ДЛЯ ЗБІГЦІВ

Президент Труман підписав закон про призначення 73,000,000 доларів для ІРО що опікується тепер збігцями в Європі.

КРАВЧЕНКО ЗІЗНАВАВ У ВАШИНГТОНІ

Відомий неповоротець і автор книжки "Я вибрав свободу", Виктор Кравченко, зізнавав перед комісією не-американських діяльностей палати послів у Вашингтоні. Його покликали у справі "пятої колумни" яку Москва удержує в Америці.

АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

В Регенсбургу, в американській зоні Німеччини, вийшов з друку англійсько-український й українсько-англійський словник, який опрацював М. Захарків.

Англійсько-український словник має 474 сторони друку, 30,000 значень.

АПЕЛЬ УККОМІТЕТУ ДО О.Н.

Український Конгресовий Комітет передав американському представникові Ворренові Остен в Раді Забезпечення ОН апель у справі теперішнього положення в Україні, яке загрожує мирові.

В апелі сказано, що український народ через Українську Повстанську Армію обороняє своє право до свободи й незалежності. Одначе тоталітарний уряд Совітського Союзу заключив окремих договір зо своїми сателітами, Польщею й Чехословаччиною, для кривавої "пацифікації" українського народу, що загрожує мирові.

УККА висловлює надію що представник Америки пропозит відповідну резолюцію в Раді Забезпечення ОАбеднаних Націй.

ПРИХАЛИ ДО БЕЛЬГІЇ

До Бельгії приїхало в останньому часі більш як 2000 українців з американської зони в Німеччині.

Вони всі згодилися працювати в копальнях.

АПЕЛЬ УГВР

Українська Головна Визвольна Рада видала апель до людей доброї волі всього світу, яким дорогі поняття свободи людини й народів, справедливості й гуманності, щоб приєднались до протесту проти кривавої акції 4 держав, які злучилися проти українських повстанців що обороняють право українського народу до свободного самостійного життя.

Цей апель видала УГВР приводу проголошення, що Польща, Совіти, Чехословаччина й Румунія обєдналися для збройної боротьби проти Української Повстанської Армії.

ЖІНКИ В СОВІТАХ

Американський кореспондент Іван Пітерман вернувшись із Совітів додому, пише про жінок у Совітськїм Союзі:

В Америці жінки виконують свою працю, але в Совітах вони ріжуть безрог, палять в льокомотивах, копають собвої, стрижуть волосся, чистять чоботи, працюють в офісах, при машинах в кінотеатрах, мажуть високі будинки, будують доми з цегли, орють ріллю, замінюють вулиці, заряджують готелями — і ще виконують 9999 інших робіт, крім того що приводять дітей на світ й ведуть домашню господарку.

Мені остогидло дивитись, як усюди в Совітах жінки мусять працювати, каже І. Пітерман.

УКРАЇНЦІ У ФРАНЦІЇ

У 36 осередках у Франції, де вже є більш українські громади, є відділи Обєднання Українських Робітників у Франції.

Ті відділи помагають українцям які тепер приїздять з Німеччини до Франції, найти працю.

УКРАЇНЦІ В ЮГОСЛАВІЇ

В Хорватії є кільканацять українських осель, яких осередком є місточко Руський Керестур. Разом там є коло 20,000 бачванських українців. Вони переселились туди 200 літ тому з Карпатської України.

Також є ще 22,000 українців в Босні й Гергеговині, які туди переселились з Галичини.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Правда вкінці перемогла

Колись політика ізоляції (відокремлення) була добра для Америки. Американці запевняли, що їх охороняють два океани й їм не треба втручатися в політику Європи й Азії.

Та дві світові війни, в які старий світ втягнув Америку, переконали багатьох американців, що час ізоляції минувся, а повинна настати пора міжнародної співпраці та більшого зацікавлення народами всього світу, щоб охоронитись перед війною й забезпечити мир і добробут.

Большевицька тоталітарна система й її невільництво, яке є небезпекою для демократії світу, також показує на потребу співпраці демократичного світу проти світової загрози тоталітаризму:

Тому то як же дивно прийняла публична опінія у Злучених Державах вістку що найбільша жіноча організація у світі, Генеральна Федерація Жіночих Організацій, (що має 3 мільйони членів), на 56-тій конвенції 25 червня в Нью Йорку, заявила великою більшістю голосів проти проекту Страттона за допущення 400,000 збігців протягом 4 літ до Злучених Держав.

Це сталося після промов кількох ізоляціоністок, що мовляв сорочка ближча як кожух, й нібито Америка може забути свої велитенські жертви у війні й свою відповідальність, а наново відгородитись від світу.

Але відкинення більшістю конвенції резолюції про піддержку проекту Страттона у Конгресі, викликало бурю невдоволення, протестів та осудження, як на самій конвенції так і серед широкої публіки, зокрема в американській пресі. Під натиском публичної опінії конвенція прийняла 27 червня другу резолюцію, якою скасувала перше рішення, й таки одобрила плян допущення більшої кількості збігців з Європи до Америки.

Це була подія небувала, щоб конвенція касувала своє рішення, але довша дебата й голосний протест публичної опінії проти першого рішення, вчинили другу, змінену постанову ще багато сильнішою.

В демократичній країні, де править публична опінія народу, зміни рішення злого на добре під впливом цієї опінії є можливе, і є побажане щоб так ставалося, бо ширша громадська думка краще може справу вирішати коли її як слід пізнає, ніж мала відокремлена група на своїм зібранні під хвилиним впливом.

Ця зміна й направлення зла має своє глибше значення.

Цим велика жіноча організація дала доказ зрозуміння, що доба ізоляції проминула безповоротно для Америки, й що вона мусить йти разом та співпрацювати з другими народами, і бути лідером світу демократичного.

Цєю другою резолюцією організація доказала, що у жіноцтва в Америці нема ізоляційної короткозорості, але є ширший світогляд, є поступове ставлення до світових питань, а в пім є надія успіху нової закордонної політики Америки в майбутньому.

Л-ка.

УКРАЇНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В НІМЕЧЧИНІ

Український університет в Авгзбургу, в американській зоні Німеччини проголосив, що приймає студентів на біологічний і хемічний відділ, для яких має лабораторію.

МАРШАЛЛ ЗА ДОПУЩЕННЯ ЗБІГЦІВ

Державний секретар Мар-

шалл заявився в апелі до Конгресу за допущення значного числа збігців з Європи до Америки, кажучи що честь американської нації вимагає щоб дати захист переслідуваним.

ДЕ ГОЛ ПРО СОВІТИ

Визвольник Франції, генерал Шарл Де Гол, сказав у Парижі що совітський тоталітаризм це такасама загроза для людських прав і свобод як був німецький нацизм.

Розгублені листочки

Любов твоя хай буде діяльна! — щось неначе говорить мені. Ясна ява схиляється над мною, ім'я її Карітас...

Єднай своє "я" з народним: така єдність — безсмертя...

Для оптимістів, що ділають для ідеалу: добра всіх, щезають дрібниці, невгоди та труднощі, невдачі. Їхній дух росте, єднається з душою світу, знімається вище, обіймає чуттям своїм вселенну.

Твого життя хай не обтяжує найменша кривда людська.

Люби землю й людей — братів твоїх, працєю, хочби та діяльна любов приносила тяжкі терпіння та жертви. Серце чисте нехай жертвує прислуги свої найбільші людям — братам своїм; це мета: — все інше при такій меті щезне — змаліє.

* * *

А хоч я в неволі, хоч явля-

тись між вами не все можу, всеж таки я між вами, борці, вітаю, і буду все між вами...

Де почую сумний голос скарги, там буду я.

І де думок джерело рвучке добувається, там буду я.

Де хотять трудитися для кращої долі братів, де хотять щастя для всіх, там буду я.

Благословлю світанок нового життя й засіву дві, благословлю все, що сходить і росте, надію свіжу й юності святу весну, майбутнє покоління й думки їхні, бажання й мету благословлю й цвіти все нового чуття — колосся золоте й чини їх...

Благословлю тугу тих, що світло несуть до хат, де темні та голодні живуть: щоб боротися, прогнати нужду, проступок, щоб у тканину темну впустити красок ясніших.

Уляна равченко.

Не сліз потрібно, щоб ставать до бою!

Не сльози — силу й жар візьми за зброю,

Ту силу, що любов у груди лє,

Ту міць, щоб думи в діло осущати,

Той жар, щоб з злом боротись і прощати

Все, чим тебе невіра й злоба бе! Уляна Кравченко.

МОСКВА ПРОТИ МИРУ Й ДОБРОБУТУ В ЄВРОПІ

Державний секретар Маршалл запропонував, що Америка поможе відбудувати економічно Європу, якщо європейські краї погодяться на спільний плян і спільну працю для відбудови. У цій справі відбулася вже нарада Англії, Франції й Совітів, але Совіти покинули плян кажучи, що це є зазіхання на суверенність окремих держав.

Цим Москва сказала, що вона не хоче співпрацювати з Європою й Америкою у справі відбудови європейських країн. Скоро після цієї заяви також 8 сателітів заявили, що йдуть слідом Москви.

Одначе решта європейських держав післали своїх представників на конференцію до Парижу, щоб співпрацювати з Америкою у справі економічного рятунку Європи.

З Москвою пішли сателіти: Польща, Югославія, Болгарія, Румунія, Угорщина, Чехословаччина, Фінляндія й Албанія.

З Америкою пішли 16 держав, а саме: Англія, Франція, Італія, Швеція, Норвегія, Белгія, Данія, Голяндія, Швайцарія, Австрія, Греція, Ірляндія, Португалія, Туреччина, Ісландія й Люксембург.

Німеччина, яка ще не має центрального уряду, а також Еспанія, яка має фашистську диктатуру, не беруть участі в конференції.

Цей поділ Європи на два табори — демократичний і тоталітарний — творився з вини Москви від скінчення війни. Але всеж були ще досі спроби співпраці й об'єднання задля встановлення миру й відбудови Європи. Тепер же з послідовної вини Москви наступив офіційний розлом Європи на два блоки, східний і західний.

Це сталося на шкоду народів, які є тепер в неволі тоталітарної Москви, а саме сателітів і тих народів що безпосередно є у тюрмі Москви як примусові складові частини Совітського Союзу. Бо вони важко потерпіли у війні й помочі найбільш потребують.

І коли Західна Європа буде рятуватися при допомозі Америки, Східна Європа, знищена війною а потім ще ограблена Москвою, буде крім неволі терпіти ще далі важкі злидні.

Москва бажає собі такого стану, бо коли не буде миру й економічного добробуту, вона лекше може панувати над Східною Європою, диктувати їй та контролювати її. Це є згідне з її внутрішньою й закордонною політикою, якої вона добровільно не покине.

Л-ка.

НАШІ В ТАБОРАХ

(Власна кореспонденція
"Нашого Життя")

Дорогі Сестри:

Перед Воскресенням Христовим. В таборі рух. В початках тижня всі матеріці, подушки, коци вигрівалися на сонці кругом кожного бараку, а радше попід кожну давню стайню в якій кофей заступили люди. Значить наші господині, давним звичаєм, робили великодні порядки. Вчора, сьогодні, господині печуть паски, „плячки“ З солодким пішло слабше. „Тітка УНРРА“ збідніла й необдарила своїх дітей ніякими ласкунками: одно яечко, півтора пачочки чоколяди, пару дека оселедців й пару дека ковбаси. З цього не зробиш свят! Тож пішли в рух заощаджені цигаретки у виміну за трішки цукру, масла. Дівчата радше не їдять, щоб тільки на Великдень придбати шовкові панчішки, а хто вмів думати наперед, то ще й черевички. Бо наші скитальці люблять чепуритися! Шкода, що не побачили ви нас на Великдень у церкві! Не пізнати, що ми скитаємося кілька років по чужині! І це добре! Гарно одягнена людина, почувається краще, забуває, що не знати де завтра доля її кине, чи в найближчому часі не прийдеться покинути цього „дому“, яким став для нас вже й цей барак, бож якраз у цей у цей великодний а радше перед і по великодний час, переводиться у нас скрінінг! Скільки це нервів людей коштує, того не всилі ви собі уявити! Богу духа винні люди, плутаються, забувають де працювали, як їх „бавери“ називалися, коли їх з дому забрали й таке інше, про що своїм знайомим по десять разів розповідали із усіми деталями: Таке то робить з людьми само це слово: скрінінг! На цей раз у нас, здається, трапились урядовці людяні, й ця „операція“ не переходить так страшно як деінде бувало. Але хто це може знати? На всякий випадок СХС цебто харитативна служба, враз з Об'єднанням Жіночим, зараз по великоднім богослуженні й посвяченні пасок, йде по всіх кімнатах із збіркою для тих, що поміч найбільше потребують а в першу чергу позбавленим права опіки УНРРА чи якої другої інституції, що по ньому прийде. І напевно ніхто не пожаліє на яку його стало лепту.

Та на Великдень ждали нас і приємні речі. З рамени Об'єднання Українських Жінок виведуть дівчата гагілки, третього дня місцевий театр виставив оперу Аркаса Катерину. Так ми можемо зважитись і на оперу, бо маємо між собою зна-

До тих що не з нами

"БО ПОРА ЦЕ ВЕЛИКАЯ ЕСТЬ"

В багатьох українських громадах Америки, вже є відділи Союзу Українок. У великих містах, де живе більше число українців, є навіть по кілька відділів.

Щоб дати нагоду кожній українці працювати у своїй національній організації, в рядах Союзу Українок Америки, Централія дає дозвіл творити відділи в різних дільницях міст, й вимагає від них кооперації для більш успішної організаційної праці.

Але є ще чимало міст і місточок, де нема відділу Союзу Українок Америки, й до того жіноцтва хочемо сьогодні заговорити. Хочемо сказати словечко заохоти, до Українок які ще не належать до ніякої жіночої організації, до тих що не з нами.

Отже кличемо: Гуртуйтесь у відділи Союзу Українок Америки, одинокої нашої самостійної жіночої організації.

Про користі нашої організації ми нераз вже писали на сторінках "Нашого Життя". Тепер нагадаємо одно: Що є для жінки-господині її власна хата, то для згуртованого жіноцтва його власна організація. Тут жінки мають нагоду показати свій організаційний хист, набратись науки, досвіду, поваги, значення в родині й громаді.

Громада рахується із самостійною жіночою організацією, бо знає що коли жіноцтво зуміє вдержати свою організацію самостійно, то це жінки відповідальні, духово сильні, а тим то й велика сила в будові національної твердині.

Тих жінок що вміють найти час на працю не тільки дома але й в товаристві, тих що вчать, читають й стараються жити не тільки для себе але й для організації, поважають у громаді, з ними рахуються й слухають їх доброї поради.

Наші жінки дали вже багато доказів, що як дома вони добрі й працюватимуть господині, таксамо потраплять бути корисні й пожиточні в організації, у громаді.

Треба нам зрозуміти й довести до того щоб так як в хаті жінка "тримає три вугли", таксамо і в громаді в усіх справах мусить тримати як не три то бодай два вугли.

Тому радимо всім українкам, які ще не зорганізовані: Приступайте, гуртуйтесь в Союзі Українок Америки! Приступайте до відділу, коли він вже є у вашій місцевості, або творіть нові відділи СВА. Треба до того на початок 10 українок що хотілоб заложити відділ. З цим віднесіться до Централі СВА у Філадельфії, а дістанете всі потрібні інформації.

Тимчасом підготовляйте поле, захочуйте жіноцтво у наші ряди, а також поширюйте Наше Життя, пресовий орган Союзу Українок Америки, який буде вам приятелем і дорадником.

Завданням членок СВА повинно бути познайомити всіх свідомих українок з нашою організацією, а гаслом кожної свідомої жінки хай буде: кожна українка в ряди самостійної жіночої організації Союзу Українок Америки, і в кожній в руках його часопис Нашого Життя.

Анна Сивуляк

предс. стипендійної секції СВА.

менитих співаків та театрального режисера із славної школи Леся Курбаса. Після Великодня заповіла свою гостину знаменита театральна дружина під дирекцією В. Блавацького. Ладимо теж виставу народного мистецтва й так, бачите, переплітається сумне з веселим, погане із гарним. Забувається про скрінінги й про турботи звідки й від кого дістати „афідавіт“, а той, хто цю дорогоцінну „бумагу“ вже добув, продумує, що з нею далі робити? Та чи тільки про афідавіти люди думають, мріють? Ой, ще більше надслухують, що чувати в світі, чи не збираються знова на бурю... Якби так то здається, з афідавітами лишилисьби самі матері з дітьми та старими батьками. Та поки що погода.

Великдень заповідався сонішний, веселий. Одна жура,

звідки й защо промінати трохи цукру на солодкого бублика, та черевички, панчішки дитині. Так, дорогі сестри за морем, не забудьте: найбільш нам бракує черевичків та панчішок для діток від одного так до 17 і 18-го року.

На цьому слові бувайте нам здорові!

Одна з баварських
таборянок.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ЧЕРВНІ

Річна виладка і організаційний фонд:

Відділ 15	Честер, Па.	20.00	10.00
Відділ 26	Детройт, Міш.	10.00	—
Відділ 28	Ньюарк, Н. Дж.	—	15.00
Відділ 30	Клівленд, О.	20.00	5.00
Відділ 35	Озон Парк, Н. Й.	20.00	—
Відділ 44	Бостон, Масс.	—	10.00
Відділ 46	Філадельфія	20.00	5.00
Відділ 47	Філадельфія	20.00	5.00
Відділ 51	Акрон (молод.)	10.00	—
Відділ 53	Бруклін (молод.)	20.00	5.00

Пресовий фонд:

Відділ 2	Честер, Па.	25.00
Відділ 23	Детройт, Міш. (збірка)	22.00
Відділ 26	Детройт, Міш.	15.00

Дня 19 червня 1947 померла несподівано в Нью Йорку Текля з Шебельських Лазутова, яка походила із села Застінбече, пов. Терехівля.

Із смертю Теклі Лазутової тов. "Жіноча Поміч", 3 відділ СВА втратило одну з найстарших і найщиріших своїх членкинь, а ньюйорська українська громада одну з визначніших своїх громадянок, бо вона належала до жінок піонерок, що починали творити українське життя в Нью Йорку. Вона була першою членкою тов. "Сестрицтво св. Ольги", що опісля перемінено на "Жіночу Поміч", 3 відділ СВА.

Текля Лазутова була відома зі своєї діяльності не тільки в Товаристві "Жіноча Поміч", її знали теж з великої щедрости на різні національні цілі, де тільки цього вимагала українська справа. Згадати хоч її жертву на утримання Укр. Нар. Дому в Нью Йорку, на який бл. п. Текля зі своїм мужем Василем зложили около 10,000 доларів. Коли після закінчення останньої війни наспіла сюди вістка, що в Німеччині є багато наших скитальців, що не могли повернутись до дому й що потребують помічі — бл. п. Текля перша жертвувала на ту ціль більшу суму грошей.

Після похорону Покійної — на спільній перекусці — пані Марусевич, голова тов. "Жіноча Поміч" — визвала пристуних зложити жертву на скитальців, яка принесла 82 дол. Зібрані гроші переслано до Злуч. Укр. Допом. Комітету у Філадельфії.

Хай ця коротенька згадка буде квіткою на могилу бл. п. Теклі за її щире українське серце. Хай вільна амер. земля буде їй пером.

Ева Кобзар, секр.

Відділ 44 Бостон, Масс., 10.00
Відділ 47 Філадельфія, Па., 5.00
Відділ 53 Бруклін, (молод.) 10.00
Тетяна Солодка, Детройт, 1.00
Онна Дусаненко, Нью Йорк Світі, 1.00

Резервовий фонд:

Відділ 44 Бостон, Масс. 10.00

На видання творів Лесі Українки:

Відділ 26 Детройт, Міш. 25.00
Відділ 31 Детройт, Міш. 25.00
Відділ 42 Філадельфія, 50.00
Філія СВА Детройт, Міш., 35.00
Пані Баралєцька, Детройт, Міш., 5.00

Сумнів — часом є тільки модерним убранням — маскою, під якою криється неохота до жертви.

Самолуби що вірять тільки у гріш, не вірять у ніщо, перед ніякими святощами не падають навколішки.

Уляна Кравченко.

ДРУГИЙ ЗАГАЛЬНИЙ ЗІЗД “ОБ’ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК НА ЕМІГРАЦІЇ”

Підсумки Зізд

Річний Загальний Зізд — важливе явище в житті кожної організації. Він дає можливість переглянути і підсумувати цілість праці (тут точно можна побачити, як звязана організація), поділитися досвідом і думками — удосконалити методи праці організації.

Що виказав і що дав на майбутнє Другий Загальний Зізд ОУЖ, який відбувся 29-30 березня 1947 року в Ашафенбургу?

Зізд виказав **монолітність** нашої організації і **однозгідність** напрямків і метод праці всіх трьох зон.

У зізді брали участь відпоручниці делегатур ОУЖ британської і американської зон. Через технічні перешкоди не було делегат французької зони, але вони прислали писемні звіти і привітання зіздові.

Секретарський Звіт Головної Управи, Звіти Зональних Управ, як і Звіти делегатур стверджують, що ОУЖ в цілому розв’язувало справи однаково актуальні для всіх клітин його зверху донизу і що одні і ті ж недотягнення і недоліки однаково скрізь вимагають долагодження. Переборюючи технічні труднощі, в **повній гармонії** працюють не тільки Головна і Зональна Управи, завжди обмінюються досвідом і навіть взаємно користуються випрацьованими матеріалами, а й усі клітини організації — **всі** об’єднані **одною** кінцевою метою й **одним** напрямком праці. **Це перший і великий наш цьогорічний успіх.**

2. Зізд з признанням ствердив, що Головна Управа ОУЖ непохитно стояла на сторожі інтересів жіноцтва, охоплюючи **цілість справ** та **засадничі проблеми** й підкреслив, що хоч і є дрібні недотягнення викликані комунікаційними труднощами та браком свого льокалю, Головна Управа тісно звязана зі своїми обласними відділами та делегатурами й чітко реагує на роботу в терені. Треба лише, щоб ініціатива Головної Управи ще більше викликала відповідні відгуки на місцях.

3. Переглядаючи засади праці ОУЖ ухвалені резолюціями Першого Зізд, делегатки Другого зізду стверджують, що рік праці показав їх правильність та життєвість, і лиде деталізували їх та доповнили пооднокими проблемами, розв’язання яких вимагає новий етап емігрантської дійсності.

4. Великим досягненням року праці ОУЖ є **взаємне пізнання** при спільній праці жінок різного територіального походження. Коли на Перший Зізд зібралися представниці осередків української еміграції то було видно, що вони ще не мали змоги познайомитися й спрацюватися. Другий Зізд показав, що спільна праця зблизила їх, що вони знають одна другу глибше, мають взаємне довіря й можуть числити на повне взаємне зрозуміння й допомогу. **Це великий моральний здобуток** нашої організації за цей рік спільної праці. Це має для нас велике значіння і в майбутньому. Ми чекаємо переселення, що може на короткий час розпорошити наші сили. Та наша організація за цей рік виробила і випробувала свої методи праці, жіноцтво зжилося і співпрацювалося, ми вишколили свій актив. І кудиб не попали наші жінки, в яких обставинах вони не опинилися, вони схоплять завдання, відповідні місцевим умовам і часу і зуміють розв’язати їх та встановлять взаємний зв’язок.

Оце головні досягнення праці ОУЖ за 15 місяців. Ми можемо бути вповні вдоволені з них. Наші завдання — не змарнувати цих успіхів а своєю працею поглибити діяльність нашої організації і удержати її на тій височині що й досі.

I. II.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Другого Зізд Об’єднання Українських Жінок на Еміграції в днях 29-30 березня 1947 р. в Ашафенбургу.

Другий Зізд ОУЖ стверджує, що:

I. В основі його роботи і надалі лежатимуть ті напрямні, що визначені вже в резолюціях Першого Зізд, а саме:

а) Піддержувати ідею державництва, змагати до її здійснення та підтримувати духовний зв’язок з Рідним Краєм.

б) Працю свою опирати на засадах християнської моралі і тісно співпрацювати з обома українськими церквами.

в) Дбати за збереження української спільноти на чужині, піддержуючи національну свідомість, культуру й традиції.

г) Дбати за моральне і фізичне з д о р о в л я української спільноти на еміграції в першій чергу української жінки, як запоруку життєздатності на роду.

д) що пройдений етап еміграційного життя виказав здо-

Померла Уляна Кравченко

Наспіла сумна вістка що 6 березня померла в Перемишлі славна поетка Уляна Кравченко, у 85 році життя.

Юлія Шнайдер уродилася в Миколаєві над Дністром, жидачівського повіту, в Західній Україні в родині комісара Шнайдера. Скінчивши учительський семінар, учителювала у Бібрці й Стопах та у Васильянському інституті у Львові. Вийшла за між за учителя Нементовського і враз з ним вчителювала в Сельці, дрогобицького повіту.

Вчителюючи вона пригланулася нужді галицького села й постановила працювати над освідомленням жіноцтва. Під іменем Уляна Кравченко її поезії вперше появились у “Зорі” в 1881 році. Перший збірник поезій “Пріма вера” вийшов у 1885 році, а за тим йшли вже дальші видання поезій, збірники “З пісень болю”, “З глибини”, “Проліски”, “В дорогу”, “На новий шлях”, “Шелести нам барвіночку” У книжочці “Замість автобіографії” письменниця передала нам свої почування, переживання, погляди на життя. Вона пише про себе:

“Борються думки мої, куди прихилитися мені чи співати пісні, чи доглядати — вчити діти, йти між темний люд із словом знання, із допомогою? В годинах утоми й нудьги відчуваю два бажання — бореться душа поётки з душою громадянки...”

І вибрала Уляна дорогу й рішилась на “Явне та рішуче висловлення своїх переконань... Поступовання згідне з переконаннями... Постійність у сповнюванні прийнятих обовязків... Запал до праці віра в май-

рові основи й велику життєву силу української еміграції, та засвідчив, що тільки власна зорганізованість збереже нашу свідомість.

III) що великим моральним досягненням є дійсне повязання нової європейської і старої заокеанської еміграції, яка дала велику моральну піддержку й оборону скитальцям.

IV) що українська еміграція стоїть перед другим етапом свого життя, перед дальшим переселенням, яке вимагає великої громадської солідарності та організованості. Зізд закликає зорганізоване жіноцтво до взаємної піддержки витривалості. Тільки українська жінка зможе зберегти душу дитини й родини перед винародовленням.

V) що великою небезпекою для української справи є сучасне розсварення, яке розпорошує національні сили та руйнує всякі досягнення. Тому

будне України... Щирість і простоту... Принципи, якими хотіла причарувати молодих — і в гурт зеднати...”

В поезії “На новий шлях” Уляна Кравченко заповідає українському жіноцтву твердий шлях і наказує не піддатись, не впасти в боротьбі. Як співробітниця Наталі Кобринської, Уляна була одна із перших піонерок жіночого руху в Галичині.

Після першої світової війни, прибита горем через утрату сина Юрія Нементовського, талановитого маляря, й письменника, Уляна Кравченко писала менше, але як громадська діячка осталася до кінця свого життя активною.

Померла велика поетка, патріотка і велика дочка українського народу. Її слава пам’яті буде вічно жити серед українського народу, і вдячність наша буде од роду в род.

українське жіноцтво закликає усі здорові українські сили до утворення внутрі українських відносин на базі національно-державницької ідеї, соборницького зеднання, соціальної солідарності й співпраці та чистої суспільно-громадської моралі.

VI) що українське жіноцтво стоїть на сторожі доброго репрезентування українського імені та дбатиме за навізання тісних зв’язків з українськими організаціями.

Крім того були ще резолюції про:

Організаційні постанови;
Виховні постанови;
Господарські постанови;
Постанови в допомогівій праці;
Фінансові постанови;
Видавничі постанови.

**ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТ-
ВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
“Нашого Життя”**

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ— 151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

On the Ruins

A Dramatic Poem

by

LESYA UKRAYINKA (Larysa Kosach-Kvitka)

Translated from the Ukrainian

by

DR. PERCIVAL CUNDY

All Rights Reserved

During the first Babylonian Captivity. The wide plain of the Jordan. On the horizon are Mounts Moriah and Zion, whose peaks glitter in the silvery moonlight. In the valley and on the mounts loom the ruins of the villages and towns around Jerusalem. Here and there fires are flickering, perhaps from ruined homes where the people are still living. People are wandering over the plain. They have come from various parts, some from Judea, some from Samaria. Some have built themselves shelters out of stones taken from the ruins and reeds from the Jordan; others have kindled small fires, at which they are warming themselves or preparing food; still others are digging holes and burying the bones of those who fell on this recent battlefield. Sounds of smothered weeping, suppressed sighing and whispering are heard from those who are not asleep, but the majority are sleeping, some in roofless huts, some simply in the open field, covered with rags, face downward to avoid the moonlight. The sleepers resemble corpses and thereby make the scene more dreary — like a field after battle still covered with the bodies of the slain. At one side are three figures: a woman, a maiden, and a little girl, who are sitting gloomily beside an extinguished fire. The woman rocks a child in her arms, the maiden is spinning wool, the little girl is weaving a basket out of reeds.

TIRZAH, the prophetess (coming from the ruins towards the three)

My sisters, peace to you!

WOMAN: To thee be peace!

Yea, peace to all the peace of death.

TIRZAH: Why so?

God lives, and we still live.

WOMAN: In ruins, yes!

TIRZAH: Give not thy little son thy tears to drink,

Feed him not with the milk of bitter loss.

WOMAN: Where shall abandoned ones find other food?

TIRZAH: Why do ye call yourselves abandoned ones?

MAIDEN: My brother is in far-off Ninevah.

LITTLE GIRL: Two years my father is in Babylon.

TIRZAH: But ye are three, and have a babe with you.

None are abandoned who still have themselves.

Rekindle fire before the morning comes,

So shall ye have more light to do your work.

MAIDEN (lays the spindle down):

Our work is all for naught. Who will there be

To wear these garments if I still spin on?

My brother is a soldier in Assyria's host,

Enslaving others, he'll die as a slave.

For whom have I to care?

TIRZAH: Care for thyself,

Then thou'lt be free. Before the enemy

Say not: Who'll give me clothes to wear?

Lest thy foes say: Come, I have clothes for thee.

(The maiden takes up her spindle and begins to spin again)

TIRZAH (to little girl, who listlessly has dropped her hands):

Why sittest thou? Hast finished all thy task?

LITTLE GIRL: What's there to finish here? My playmates weave

These baskets and in them they carry earth

To heap the grave-mounds o'er their fathers slain,

Who fell in battle fighting for God's House.

But there remains for me not e'en a mound!

My father is in Babylon. They say

He's working there to build a shrine to Baal.

THE UYL-NA WELCOMES YOU TO PHILADELPHIA

The Philadelphia Convention Committee cordially invite you to attend the annual convention of the Ukrainian Youth's League of North America. This three day event will be held at the Benjamin Franklin Hotel, Philadelphia, Pa., during the Labor Day Weekend, which will cover Saturday, Sunday and Monday, August 30, 31 and September 1, 1947.

Plans are being formulated to house all the delegates and guests under one roof. The hotel management will cooperate in every way to make your stay as pleasant and comfortable as possible. However, it is not too early to make your hotel reservation now.

Business sessions will be conducted during the day on Saturday and Monday. The discussions during these sessions will be of a serious nature and will be of great interest to the delegates and guests. Our American youth of Ukrainian extraction will have an opportunity to exchange ideas to further a better understanding of those having a background similar to their own. At the business sessions on Monday the convention will be climaxed with the election of national officers for the ensuing year.

As in former years, the Banquet and Ball on Sunday evening will be the highlight of the convention's social activities. This affair will be held in the Crystal

Ballroom of the hotel which has a seating capacity of over one thousand persons.

For Sunday afternoon, the committee has planned an unusual feature which will be known as the "Parade of Talent." This event will be a competitive affair between Ukrainian choral and dance groups from various cities. Music critics will judge the presentations and prizes will be awarded.

There will also be a Welcome Dance which will be held on Saturday evening at the Ukrainian Hall, at 847 N. Franklin Street.

Undoubtedly, your prime interest at the moment is "What will this convention cost me?" The Philadelphia Convention Committee is pleased to announce that a flat rate of ten dollars will admit you to all activities. This includes your tickets to the Welcome Dance, the Banquet and Ball, the Parade of Talent, and also entitles you to receive a copy of the Year Book, Convention Badge and it will cover your registration fee as well.

We know your stay in Philadelphia will be a memorable one and are looking forward with pleasure to seeing you over the Labor Day Weekend.

Phila. Convention Comm.

If you think before you act, you can act very much more efficiently and get very much more work done. Live clean. Fight hard. Think for yourself.

William S. Knudsen.

TIRZAH: Build thou thyself a new house in this place.

Care for a dwelling, not for funeral mounds,

That thou be not a stranger in thy land.

Say not: Who will to me a shelter give?

Lest thy foe say: I'll find a roof for thee.

Weave rather for a hut, bear stones and clay,

And build a shelter — chilly nights draw near.

(The little girl swiftly begins to work again)

TIRZAH: (to the woman) How is it that thy fire no longer burns?

WOMAN: And wherefore should it burn? A woman cares

In her own dwelling for the household fire.

But where's my dwelling? In the open field?

My husband's settled in far-off Phenice,

He seeks for riches in a foreign land. . .

For whom, then, should I tend a fire here?

TIRZAH (pointing to the infant):

For him and for thyself. In open field

Light up a fire for thy little child,

Make warmth and seek for food, lest at thy dry

And withered breasts thy little one should wail,

Lest it from hunger tremble in thy arms,

Lest thou shouldst weep in utter helplessness,

And lest the foe should say: Come unto me!

(The woman begins to stir up the fire; after a moment it blazes up and casts a cheerful light on the three at work again)

(To be continued)

ВІСТІ З ПАРИЖУ

(Від власної кореспондентки)

Світовий Конгрес Родини й Популяції в Парижі

В дня 22-29 червня відбувся в Парижі Конгрес Родини. В цьому конгресі брала участь й українська делегація в складі 6 осіб та 2 журналістів. Поручено такі питання: 1) Позем життя родини, 2) Праця жінки 3) Взаємини між батьками й дітьми, 4) Життєві умовини родини 4) Роля родинних організацій в державі.

До всіх цих питань українська делегація виготовила окремі реферати французькою мовою й роздала всім делегатам, та для використання окремих комісій, а один з них "Праця жінки в Україні" відчитала п. С. Д. на комісії, присвяченій цьому питанню. Підчас читання чеські делегати опустили салю. Предсідниця хотіла перервати доповідь, одначе, прихвний на салі український делегат запротестував проти цього, французський делегат поставив прохання читати далі, а саля оплесками піддержала його внесення.

Із закінченням доповіді нашу делегатку обступили делегати всіх країн, запитуючи про це і те та гратулюючи "відваги" виступу. Зокрема членки французької партії П.Р.Л. (республіканська) запросили п. С. Д. висловити свою доповідь у них.

Рік праці "Союзу Українок"

До жіночої організації "Союз Українок у Франції", поставилося українське громадянство трохи дивно. Не так уже вороже, як радше легковажно, мовляв, требаж нам ще й "бабського" товариства!

Це так було на початку. Згодом люди погодилися з фактом існування С. У. але почали критикувати його діяльність. Деж це таки видано, щоб жінки влаштовували тільки "чайні вечори", а не подумали про культурно-освітню працю. Ї не змогли переконувати членок управи що товариство не може існувати без фондів, що ці фонди збирають жінки якраз цими "чайними вечорами", рівночасно притягаючи українське громадянство до забави в своїй середовищі й не змогли навіть доказати, що крім балів "Союз Українок" влаштував теж "Літературний вечір в день св. Миколая", та "Свято Соборності в дні 22 січня", "Ялинку", пластове "Свято весни", реферат п. Укарни, реф. проф. Парамонов, "Свято Матері" — все це не могло захитати твердження антифеміністів про "танцювальну владу" українських жінок у Франції.

Коли мимо тієї легковажної думки, у деяких завзятих противників "С.У.", їхні "чайні вечори" приносили дохід та в короткому часі товариство могло похвалитися поважними фондами, та навіть допомагати іншим українським установам (наприклад: "Пласт" дістав від С.У. 1,500 фр., редакція "Українець у Франції" на пресфонд — 2,000 фр., Українська Школа на влаштування ялинки 2,500 фр.) — почулися вже голоси признання, щоправда ще дуже нечисельні — "Та це ніби добре, що й наші люди гуртуються при нагоді балю, чи "чайного вечора", та добре, що й наші мистецькі сили зможуть собі при цьому заробити та й це

навіть добре, що зйдуться разом та по-українському говорять".

Але від цього толеранційного примирення з жінками до признання поваги С.У. було ще дуже далеко. Та добра зірка, під якою народився С.У. дала нагоду жінкам здобути ще й повагу в громадянства.

Участь "Союзу Українок" у французькому жіночому конгресі в Парижі, на якому українки гарно й розумно себе зарепрезентували та розбудили симпатії й зацікавлення до українського жіночого руху — довели українському громадянству, що й вони на щось можуть придатися навіть у політичному житті української еміграції. Навязання звязків з двома французькими поважними жіночими організаціями та з представницями усіх націй Європи було дальшим успіхом С.У.

Коли в подяку за численні запрошення французанок — влаштував і С.У. прийняття для французьких та чужинних делегаток згаданого конгресу та запросив туди й представників українського громадянства, що мали нагоду на власні очі переконатися, як ці звязки виглядають — ось тоді щойно, слухаючи похвал чужинців на адресу С.У. за його організованість та за смачні торти й собі почали іншим оком дивитися на С.У.

Повага для С.У. стала вже загальною й з того часу не було вже ніодної наради, ні одної імпрези, ні зїзду, щоб не запросили туди й представниць С. У.

Коли український Париж готувався посвятити Український Дім — якраз не кому іншому, а саме С.У. доручили влаштувати виставку вишивок та кар-

тин українських малярів, з якого то завдання вивязалася "бабська" організація бездоганно.

Та тоді вже зовсім закрутилося в голові нашим жінкам. Маючи деякі фонди — егеж "чайних вечорів", — задумали видавати жіночу сторінку. І знову голоси іронії й недовіря: та з чим, та з ким, та навіщо? А ось так: з двома-трьома редакторками, з п'ятьма-шістьма тисячами та й для українського жіноцтва, куди тільки доходить "Українець у Франції". Коли не стане матеріалу — напишуть злосливе оповідання про чоловіків, коли не стане грошей, влаштують "чайний вечір" — а за читачів не бояться: навіть найзапекліші противники читатимуть!...

Це були, так би мовити, зовнішні вияви діяльності. Внутрішня праця, праця Управи виглядає у цифрах так: в діловому році відбула Управа С.Ж. 35 засідань Управи і 1 Загальні Збори. Союз Українок в Парижі втримує постійний звязок з жіночими організаціями: "Об'єднанням Українських Жінок на Еміграції" — в Німеччині, з "Союзом Українок" в Австрії, з "Союзом Українок Америки" та з "Союзом Українок Канади". Цей звязок був підтриманий ще висилкою нашої делегатки на Зїзд "Об'єднання Українських Жінок на Еміграції" в грудні 1945 та висилкою делегатки до Австрії в квітні 1946, в цілях налагодження взаємин СУ в Австрії й Об'єднанням в Німеччині. На терені Франції наше товариство співпрацює з Об'єднанням Українських Робітників і в його Управі маємо нашу відпоручницю.

З пройденого року праці може бути Управа "Союзу Укра-

(Продовження на Стороні 7-ій)

Л. П.

Бердичівська Ніч

(2)

(Дальше)

Хоча тяжать наплечники на плечах, ми йдемо бадьоро й голосно лунають наші кроки по коридорах. Під камерами вздовж коридору, не зважаючи на грубу лайку і стусани "чубариків" викликаємо прощальні слова, свої імена, голосимо друзям, що їдемо транспортом на чужину.

Йдемо сходами на поверх. Там камера наших хлопців. Конечно мусимо дати їм знати про наш транспорт. Чи і з ними розлучила нас доля? Найближча дверей їхньої камери Талька, користаючи зі заінтересування "чубарика" іншою крикливою подругою прискочила й відчинила візитирку.

"Порожня" — прошептала вона розчаровано. Невжеж їх вивезли раніше, невжеж їх кудись перенесли?

Приводять нас в камеру де є гамірно і глітно. Жінки різні віком і суспільним станом, потворили малі гурти, стоять і одні шелочуть щось, інші сваряться за кращі місця під вікном, інші голосно над чимсь дискутують. Є й такі, що одинцем стоять в кутку, на свій клунок підперши голову, задумавшись над чимсь глибоко. Одна знову старається привести камеру до порядку,

замітає її великим драпаком, збиваючи куряву. Повітря в камері важке, полуднева спека ллється крізь загразоване вікно, духота стинає віддих.

Ми втомлені вражіннями й як на перший раз досить далекою для нас дорогою та й тягарем наплечників. Сідаємо на клунках під стіною, притулившись до себе. Не включаємося в середовище, воно для нас чуже. Ми все жили дотепер життям своєї "вісімки". В очах майорить нам ще образ тих трьох дівчат, уста вже бадьоряться, мимоволі починають тюремну пісеньку:

Поїдем у світ, далекий світ
на Сибір, на Алтай,
О місто Львів, городе снів
прощай, прощай, прощай.
Сьогодні ми а завтра Ви
в нас доля всіх одна,
Бо гірку чашу зла й терпінь
ми випем аж до дна.
Прощайте Ви друзі мої,
не поминайте злом,
Згадайте лиш, як широ ми
ділились пенцаком.
Та прийде час, минеться враз
недоля і журба,
Тоді всміхнеться знов до нас
кохання і весна. . ."

За словами пісні летять наші думки й кожний ввижається той далекий світ, холодний Сибір, гористий, кучерявий Ал-

ВІСТІ З ПАРИЖА

(Продовження зі Сто они 6-ої)

їнок у Франції" задоволена, однак їй не вільно засісти на лаврах. Коли перший рік своєї діяльності витратила вона на придбання фондів та навязання звязків з чужинними жіночими організаціями — то другий рік праці повинні грядучі Загальні Збори накреслити як зусилля на розведення організаційної сітки С.У. в цілому краю та посилення культурно-освітньої діяльності серед своїх членів. Щось трохи рації мають всеж таки антифеміністи!

До нової Управи ввійшли пані: Коваль Галина, голова; Крушельницька Люба, секретарка; Попель Надія, касієрка; Дейчаківська Стефанія, культ-освітня референтка та звязку з "Обеднанням", пп. Новаківська Марія, Марківна Дарія, Янусевич Розалія, членки Управи. Ревізійна комісія: пп. Білошицька, Френкова, Яцкова. Л. К.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ ЕМІГРАНТИ В АНГЛІЇ

Як відомо, тисячі українців прибули тепер з Італії й Німеччини до Англії, й виїзд українських збігців туди з Німеччини продовжується.

Часопис "Українська Думка", який виходить в Лондоні пише, ось що з приводу приїзду нових українських емігрантів до Англії:

Від часу приїзду наших людей з континенту, вони вже на вступі дали себе пізнати місцевому громадянству із дуже доброї сторони. Майже в кожному збірному осередку наші люди, приїхавши з континенту, виказують питому їм організаційну здібність. Майже всюди в таборах, не дивлячись на те,

Іван Годяк, фільмовий артист в кружку дівчат і молодичь в Шикаго, перед концертом 10 травня, ц. р., який уладила шикагівська громада на допомогу скитальців

як довго їм там прийдеться жити, вони відразу наладнують культурно-освітню й громадську працю, створюють якнайдогідніші умовини життя для себе й для свого оточення, і вияв своїх вартостей ставлять перед очі господарів у формі імпрез: концертів, виставок, пописів, тощо. Це все в сумі створює капітал, який у майбутньому напевне заважить на долі цих людей. Бритійці, самі любители й мистці ладу, порядку й організації, обсервують, бачать і витягають відповідні висновки. Висновки позитивні: Наші люди дійсно гідно зарепрезентували себе перед чужими своїми господарями і опікунами.

Покищо тільки деяка кількість наших людей відійшла на сталу працю. Багато ще на неї чекає, перебуває в таборах у більших громадах. У громаді легше й догідніше себе гідно виказати. Не знати, чи в майбутньому, коли всі будуть роз-

міщені по варстатах праці, вони й надалі будуть творити більші громади чи групи, не відомо, чи праця, ради якої вони тут приїхали, чи дальші умовини будуть таксамо сприятливі. Надіємося що так. Однак, як воно не було б в майбутньому, заскарблену доброзичливість й симпатію господарів треба вдержати, треба

її посилювати, знаходити до цього умовини, використовувати всі нагоди.

Добрий початок зроблено, й працю треба продовжати.

* * *

Та чи нашим людям в майбутньому доведеться жити громадно, чи в менших групах чи одинцем, їм треба пам'ятати на одне: наша сила, сила всіх українців, що знайшлися на цих островах лежить в першу чергу в нашому зеднанні, в тому, щоб ми всі, чи будуть нас тисячі чи десятки тисяч — творили одну громаду, одну родину.

Тепер до Великої Британії приїхало, приїжджає і ще приїде багато більше українців, як їх було тут дотепер. З їх приїздом, надіємося й українське життя й наші осяги відповідно збільшаться й зростуть. Віримо також, що зростуть ряди нашої організації, що при допливі нових сил, у виді нових можливостей і вимог хвилини, наша організація зможе ще краще виконувати своє велике завдання, до якого вона була покликана до життя осінню 1945 року нести поміч й опіку українцям у Великій Британії.

ІНТЕРЕСНА КНИЖКА ДЛЯ ЖІНОК

Обеднання Українських Жінок на Еміграції

видало в Авсбургу, в Німеччині

ПОРАДНИК ЛІКАРСЬКИЙ ДЛЯ ЖІНОК

"МАЛА ГІГІЄНА ЖІНОК"

яку написала ДР. СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ

відома лікарка й авторка наукових праць з ділянки гігієни

Книжка 80 сторін друку з малюнками.

Ціна 1.00 дол. Замовлення разом з грішми треба посилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA, INC.

866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

тай. Весна кохання. Тут пісня уривається сумним акордом, серце стискає туга за весною, за тим коханням, рветься, рветься бідне до життя. Чи судилося воно нам молодим? Чи можна бодай ще мріяти про нього? І кожна потонула в своїх думках.

Знову в камері замітніший рух. То ввійшли дижурні й читають прізвища, розподіляють по параграфам обвинувачення, забирають кудись частину жінок і нас з ними. Ідемо послушні, німі за товпою не думаючи куди й чого.

Приводять нас у баню. Клунки наші й одяг ідуть до дизенфекції а ми до бані. Баня приємна річ, але в нормальних обставинах. Бо в тюрмі буває так, що або пустять воду за гарячу, що парить шкіру, або зовсім холодну. Під одним краном стоїть по кілька осіб. Мило з твоїх сусідок спливає по тобі. Часом маеш таке щастя, що тільки що намилишся, як вже замкнуть воду й ти хоч намилена в камеру йди, або під водотягом холодною водою сполікуйся. В літі це ще дурниця, але зимою такі експерименти досить прикрі.

Тюремним звичаєм кинулися ми оглядати стіни бані, де повно різних невиразних позатираних письм, імен, знаків. Шукали ми знайомого прізвища, умовленого знака. В поспіху гострим нігтем чи зубцем пребенья креслили свої імена грядущим тим самим шляхом за нами.

Баня скінчилася й нас з мокрим, розпущеним волоссям вивели на невелике подвір'я. З одної сторони під муром стояло кілька столиків, за якими сиділи "чубарики". Нас умістили під муром напроти. Хвірткою з другого подвір'я увійшов до нас дижурний і почав віддавати нам всякі речі, що відібрали нам на

квітанцію при нашому арештуванні. Очевидно при першій найближчій ревізії вони були б нам знову відібрані. Я дістала в великій коперті кілька припинок до волосся і срібний медалик з ланцюжком, що був власністю моєї сестри. При нашому арештуванні вложили мої й сестри речі до одної коперти й тому сьогодні я дістала її медалик. Цим здобутком я дуже тішилася і почала придумувати, як маю його заховати, щоб знову не відібрали.

Тимчасом "чубарики" почали вже ревізію в наших клунках. Чистеньке, гарно покладане білля й всі інші речі висипали вони на землю в порох і розглядали по одному, шукаючи заборонених річей. І летіли під мур горнятка, мисочки, ложки. Неодна супровожала їх тужним поглядом, бо цеж був дарунок від матері, пам'ятка з дому.

Після ревізії ми приступали по черзі до столика й тут "чубарики" перевіряли генералія.

Передтранспортні формальности були закінчені й нас обступили "чубарики". Частину жінок від нас забирали й виводили кудись через хвіртку. Наша "шістка", бо до нашої "пятки" прийшла ще Пеля, держалася разом. Нарешті прийшла черга й на нас. Було нас около десять. Тою самою хвірткою, що наші попередниці вийшли ми на велике подвір'я перед лікарню. На нас чекала вже сіра тюремна кибітка. Переходячи коло травника, ми одна по одній непомітно схилилися і швидко рукою вхопили грудку землі, нашої рідної своєї землі — на дорогу в чужину. Мов скарб дорогий, ми її цілували, загортали в платочок та ховали на грудях.

(Дальше буде)

Савеля Стечишин

ГРОМАДА ДОПОВНЯВ ДІМ

Зо зростом злочину підлітків по густо заселених містах різні державні та гуманітарні установи вглублюються в корінь лиха в цілях скерування молоді на більш ідейну й нормальну дорогу життя.

Перше, що звертає на себе увагу як найважливіша причина розпусти між молодими це дім. Де дім держиться на добрих здорових засадах, де є батьківський нагляд, з того дому виходять добрі діти. Та поза самий дім громадське оточення впливає не мало на життя молоді. І це друга важна причина розпусти. Дитина може вирости в добрім домі, та коли вийде в найближче громадське оточення, на вулицю, попаде в небажане товариство і погине в нім. Один дім безсильний проти розпустої вулиці. Для того то скеровується публичну опінію на зорганізоване громадське життя, щоб над молоддю була контролі і відповідальний нагляд. Цим способом мається на меті врятувати молодь і скріпити загально суспільне життя.

Для українців зокрема варта застановитися над способами приєднання молоді до молодечих організацій при своїх церковних чи світських громадах. Нехай молодь тягне до своїх громад з власної волі, а не батьківського наказу. Може для того треба переорганізувати цілу програму активностей в організації й застосувати до інтересів і потреб різного віку молоді. Молодь мусить бути поділена на групи, відповідно до віку. Можеб навіть найняти платного провідника для тих потреб.

При одній організації заведено майстерню зо всіми приладами. Там хлопці сходилися майструвати і раз в році весною роблять продаж ними вироблених речей. Зо зложених грошей фінансують літній табір над озером, де крім розривки мають також щодня науку. У тійсамій громаді є площа при Народному Домі і церкві на теніс і бейсбол. Молодь туди сходиться охотно. Правда, вся та активність ведеться під зорганізованим наглядом відповідальних осіб у громаді. Для таких цілей варта віддати час, труд і гроші.

Може незадовго допустять скитальців до Америки й Канади. Між ними є учителі та інші освічені люди. Чомуб не дати їм заняття по громадах в культурно-освітній ділянці, а зокрема між молодшою верствою?

Треба підтримувати й скріплювати свої організації, свої громади, свої школи, свої ін-

ституції, бо все це конечно розгалуження нашого дому: Всі вони разом це нерозлучні звена одного і того самого ланцюха, якого сила залежить від сили кожного поодинокого звена.

Треба нам свою молодь затримати при своїх організаціях, щоб чуже їх не манило. Чуже оточення, небажане товариство не вийде їм на добро.

На морських побережжях хмарами літають морські птахи, шукаючи у хвилюючій воді за рибою для поживи. Та на побережжях у пристанях немало плаває всяких відпадків з корабельних кухонь. Морське, птацтво хапає ті відпадки, живиться ними і за рибою переставе шукати. Живучи на бруді і відпадках те морське птацтво тратить свою меткість і зір та стає отяжіле, неповоротне й ослаблене. Чи не тесаме стається з людьми що стратили рідний ґрунт, відстали від здорового корму, а нахапались відпадків з чужого смітника, і на тім ледаче животіють, не приносячи користі ні собі ні свому народові.

У громаді діти розвиваються на свідомих громадян. Тому треба цікавитися громадянським життям, скріплювати його й власним трудом та коштом підтримувати потреби громади. Тільки при своїх громадах можна найкраще виховати своїх дітей.

ЗАВИСТЬ — ПЕРЕШКОДА ДО ЩАСТЯ

Одна з найсильніших перешкод, що не дають людині почуватися щасливою — це зависть. Це — чи не найбільш поширена, найглибше закорінена людська хиба. Доглянути її можна вже й у дитини. Тим то й виховник повинен звертати велику увагу на цю риску людської природи в дитині.

Вистане трохи в якийнебудь спосіб вирізнити одну дитину від другої, як поминена дитина зараз запримітить те й боляче відчує. Кожний, кому доводиться мати діло з дітьми, мусить бути аж до строгости справедливий у видаванні осудів.

Та — діти мають вже те до себе, що не ховають, а показують зовсім явно те, що і старші частенько відчують. Бо і старші люди є зависні.

Серед пересічних жінок зависть грає нечувано велику роллю. Варто звернути увагу, яким оком переглянуться між собою жінки, коли нпр. ввійде гарно одіта жінка. Цього вже ані вік, ані виховання захвати не можуть. Кожна старатиметься за-

раз же знайти у тій жінці щось образливе для неї.

Приємність, що її дає людям викриття кожного скандалу, є теж лише доказом тієї зависти, з якою люди відносяться одні до других.

Ця зависть теж стає приводом, що кожний, хочби й який собі недостовірний і безосновний наклеп все знайде в людей віру.

Таксамо, як жінки, бувають зависні й чоловіки. З тією різницею, що жінки уважають кожну жінку за свою соперницю, а чоловіки з правила тільки людей з свого фаху.

З усіх прикмет людської природи оця є найбільш шкідлива, бо шкодить не лише тим, яким завидується, але й тим, що відчують ту зависть.

Вона власне не дозволяє людині почуватися щасливою. Замість почувати вдоволення з того, що сам чоловік має, він журиться багатством чи успіхами інших. Прикмета зависних людей — позбавляти інших всяких привілеїв. Це для них таке приємне, якби вже самі мали з того користь, або зайняли місце тих, яких виперли. Якщо цю пристрасть (згодом почуття зависти може перейти в пристрасть!), не вгамувати в час, вона грозить загладою всіх моральних досконалостей в людині.

РАДІО В ЛОНДОНІ ПРО УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ

Недавно британське радіо посвятило тричверть-годинну гутірку справам переселенців, які приїжджають до Англії на працю. Програма була так уложена, що у формі дискусії за і проти спровадження переселенців високопоставлені люди британського суспільства висказували свої думки й одобрявали плян переселення частини скитальців до Великої Британії, як корисний для обох сторін.

В гутірці багато говорилося про минуле переселенців, про їхню долю, вказувано на причини, чому вони не можуть вернутись домів. Гутірка була зредагована панєю Марджорі Банкс, яка перебувала серед скитальців в Європі. Вона, на ствердження своїх оповідань про їхнє життя, передавала слова самих переселенців, награні на плити в Німеччині. Передавано також враження самих переселенців після їх приїзду до Англії.

Між іншим передано оповідання одної українки, яка затруднена у сталюму промислі. Вона висловила свою радість, задоволення та вдячність британському урядові й суспільству за те, що вможливили їй стати знову людиною й знову захити людським життям у цій гостинній країні.

НА ПЕРЕДОДНІ 300-ЛІТТЯ ВІДБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Через 500 літ мали українці за княжих часів — від половини 9-го віку до половини 14-го — свою велику й незалежну державу. Зажила та держава й великої слави. Збудувала велику культуру. Та від безупинних ударів татар з часом почала та держава підупадати. Перейшла Україна під чужу владу. Та найгіршого поневолення й визиску зазнав український народ, відколи в 1569 році всі українські землі перейшли були під панування польської шляхти. Був то час тяжкого і релігійного і національного поневолення українців.

Та прийшов кінець терпцю українському народові в 1648 році, коли то геніальний гетьман Богдан Хмельницький, підняв велике повстання, у трьох великих боях розбив на прах шляхецькі польські армії, визволив Україну та зробив її самостійною Українською Державою.

Світлі перемоги Богдана Хмельницького на Жовтих Водах, коло Корсуня та над Пилявою великою радістю прогрімали над Україною. Український народ обєднався у тій хвилині радості та взявся до будови самостійної української держави. Знову поставлено Україну на мапи Європи як самостійну державу. Богдан Хмельницький вступив у Київ із своїми переможними арміями козаків як володар України. Привітали його як володаря України й заграничні амбасадори. І хоч молада українська держава змушена була безупинними війнами з Польщею й татарами шукати у 1654 році військового союзу з Московщиною, який московські царі використали для поступенного поневолення України, то всеж таки заложена Богданом Хмельницьким Українська Держава вдержалася була понад 100 літ. Опісля геніальний поет-профет Тарас Шевченко воскресив та возвеличав державницьку ідею української козащини та передав її своїм огненним словом грядущим поколінням українського народу.

Тож вже від тепер готуймося святочно й величаво відсвяткувати в 1948 році 300-ну річницю відбудови української держави Богданом Хмельницьким: концертами, статтями, книжками, і добродійною працею!

Осередок Української Культури й Освіти у Вінніпегу

МАЙДАН ДЛЯ АТОМІЧНОЇ ВІЙНИ

Американська воєнна фльота буде летунський майдан для атомічної війни недалеко міста Фербенкс на Аласці.

ПОСОЛЬСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ В ЄВРОПІ

Кожний державний народ має кордоном своїх послів та амбасадорів. Вони репрезентують цей народ назовні та бережуть його інтереси. На ті посольства амбасади держави звертають дуже велику увагу, бо опінія світу має для кожного народу дуже велике й важне значення. Для недержавного народу це ще більше значення як для державного, бо в сьгоднішній політичній системі відношення кожного народу до його сусідів являється не тільки їхнім взаємним відношенням, але й впливом на перший погляд посольств та дипломатичних сил. Окупант старався переконати весь світ про правильність його політики супроти поневоленого народу, інформуючи відповідно до своїх потреб, наставлення та спроможності того народу. Він має змогу користуватись великим політичним і пропагандовим апаратом. Уявляючи народ, хоч і слабший засобами, мусить не тільки інформувати світ про свою правду, але й боротися з ворожими зацікавленнями і виказати їх злобу та лукавство. Роль політичного амбасадора закордоном заступає поневоленого народу його політична еміграція. В нашій випадку сучасна політична еміграція — ми. Наше заступництво прав українського народу, пропаганда його боротьби за

свої права, доказування прав на незалежність являються в нашому випадку особливо важкими тому що ми у відрізненні до звичайної амбасади, переводимо це не тільки в теоретичній площині, але й практично. Ми перебуваємо у великій кількості серед чужинців. Отак даємо чужинцям змогу оглядати нас, як частину українського народу й пізнавати саме на нас прикмети, здібності й змагання цілого українського народу. І це є якраз найважливішим моментом, що про нього ми не сміємо ніколи забувати.

Наша теоретична пропаганда робить своє діло тільки до деякої міри. Сильнішим залишається у кожного враження вироблене після особистої зустрічі з нами. І це зовсім зрозуміле. Ми теж узагальнюємо нераз погляд на якийсь народ до тієї степені, що говоримо, наприклад про прикмети французів чи італійців на підставі знайомства з одним французом чи італійцем. Через те ясне, що чужинці виробляють собі погляд на український народ, обсервуючи тут у подробицях життя десяток тисяч української політичної еміграції. Наші прикмети, наш підхід до різних справ, відношення до різних життєвих питань та відношення між собою й супроти чужинців приймається, як прикмети ці-

лого українського народу, що свідчать про його здібність творити й кермувати своєю державою.

Хочемо чи не хочемо, ми являємось таким чином живою пропагандою цілого українського народу, і цього нам ніколи забувати не вільно.

Звичайно еміграція творить у великій мірі окрему замкнену в собі цілість зо своїми інтересами. Ті інтереси мусять бути узгляднювані в щоденному житті. Не можна вимагати від усіх, щоб вони зуміли жити безпереривно в ідеалістичному наставленні, посвячуючи всі свої інтереси й вимоги виключно для добра Краю. Точніше кажучи, вимагати треба, та ця вимога являється тільки ідеалом, що до нього прямується. На практиці — всякі суперечки та спори за дрібні справи політичного чи господарського характеру, є витвором тільки еміграційного життя. Вони не мають ніякого відношення до загалу українських інтересів і завжди будуть існувати серед еміграції, забіраючи багато часу, уваги й енергії. Але якраз політичній еміграції треба прямиувати до того, щоб їх обмежувати й витрачувати на них якнайменше енергії, звертаючи головну увагу на те, чого вимагає інтерес краю, а тимсамим українські нації.

Повинні мати це на увазі перш за все наші політичні партії, дбаючи про те, щоб своїми міжусобицями не відривати уваги загалу від основного. А крім того своєю непотрібною й нерозумною боротьбою між собою не пропагувати серед чужинців переконання, мовляв, українці є диким і анархістичним елементом, що мусить завжди мати над собою порядкуючу й кермуючу руку чужинця. Непродумана діяльність таких людей перечеркує й найкраще опрацьовані багатотомові твори про наші додатні прикмети й права. Тому замість гарних і величних окреслень і кличів, що ними окрашують себе всі партії, повинні вони себе виправдати відповідною діяльністю, що принесе їм честь і пошану у своїх та чужих, а користь цілому українському народові.

Бо, пригадуємо ще раз, українська політична еміграція являється особливим амбасадором українських справ на чужині. Тому й під тим кутом мусить вона дивитися на кожний, навіть найменший, свій крок.

(З укр. часопису "Голос" в Зальцбургу, в Австрії).

ЗАСУД КОМУНІСТІВ У ВАШІНГТОНІ

Федеральний суд у Вашингтоні засудив 16 комуністичних

УКРАЇНКА ОДЕРЖАЛА СТИПЕНДІЮ

Елеонора Кульчицька, дочка Емілія й Антоніни Кульчицьких у Філадельфії, скінчивши гай-скул, одержала музичні стипендії від університетів Темпел і Пенсильванійського.

Вона була перша студентка що диригувала хором та оркестрою в гай-скул.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Срібний Ювілей

Тов. Ольги Бесараб, 46 від. США по місячних зборах дня 29 червня, зробило велику несподіванку для членки Еви Вілкінс з нагоди її 25-літнього ювілею. Паню Вілкінс обдарували дуже гарним срібним дарунком. Гості забавлялися і при нагоді зложили датки в сумі 23.00 дол., які розділено: на сироти котрі мають прибути зі скитальщини 13.00 дол., які вислали на руки СС. Василянок у Факс Чейзі; Наше Життя 5 дол. Радіо в суботу 5 дол.

Привіт.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

Чистий прибуток з концерту в Шикаго, на додому ски-тальцям. Адв. Роман Смуk, голова "Ліги Американців Українського Походження", передає чек на 10,000 доларів Др. В. Галанови, ексекутивному директорові й членам ЗУ-АДКомітету. З ліва: адв. Іван Панчук, голова; Олена Лотоцька, місто-голова, Евген Рогач, касієр; Богдан Катамай, член дирекції і Др. Павло Дубас, секретар

"Передплачуйте Наше Життя"

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДВАЦЯТЬЛІТНЯ РІЧНИЦЯ ДРУГОГО ВІДДІЛУ СУА В ЧЕСТЕР, ПА.

Другий Відділ СУА в Честер відсвяткував в неділю, 15. червня ц. р. двадцятьліття свого існування.

Випало свято величаво тим, що місцеве жіноцтво обдумало програму до подробиць а з окрема ще й завдяки добросусідському відношенню відділів та Головної і Окружної Управи СУА що прибули з Філадельфії корпоративно, окремих, чартерованим босом і тим причинилися до підйому настрою свята.

По молебні за здоров'я й панахиді за упокій померших членок в У. П. Церкві Преч. Діви Марії, відкрила цьогорічна передсідателька, пані Ю. Лебіцак, у салі Нар. Дому, свято й концертну його часть ширим привітом та коротким очерком досягнень відділу за минулих двадцять років.—При кінці її бесіди явилась на сцені пані Олена Лотоцька, довголітня голова Союзу Українок Америки. В знак пошани й признання їй за ревність в стараннях для розвитку СУА уквітчали її пані Лекуш і Лебіцак, перша й теперішня передсідниця відділу, чудовим нагрудним корсажом, та просили її прийняти почесне головування в час перебігу свята. Пані Лотоцька подякувала за честь а хор самих членок відділу, уложений у три ряди в округ, заінтонував вступний вірш гимну СУА, який вислухала авдиторія, повстававши з місць.

Під орудою всеч. о. П. Галицького слідували відтак точки концерту, хори: мш. ім. Лисенка, мужеєвський а на закінчення знову жіночий. Виступи хорів переплітнувано солями пані Значко й деклямаціями пань: Тершавської і Бартіш. Всі точки концерту, як хорів, так соля й деклямації поглибили настрої свята поза межі звичайних громадських підприємств, головнн виконанням та підбором змісту, як пісень так і деклямацій, відповідно до поваги дня. Щирі й гучні оплески публіки були знаком нагороди за враження.

Банкет розпочато молитвою і благословенням страв місцевим парохом.

Першою з черги бесід була промова пані Лакуш, передсідниці Ювелейного Комітету. Вона згадала побігом організоване життя. Честерського відділу з перших днів його заснування по час двадцятьліття а опісля запросила паню Е.

Хомин на господиню свята.

Пані Хомин (мимоходом треба згадати, що вивязувалася знаменито з трудного завдання), подякувала за призначення і покликкала до слова членкиню П. Рубаш, одну із піонерок з перед двадцять років. У своїх „Споминах про заснування Другого Відділу СУА” звернула бесідниця увагу на труднощі з якими стрічалися заходи задля заснування відділу та заслуги за остаточне побороення тих трудностей особною незабутньою в історії відділу, бл. п. Катирини Бобяк, першої місцевої організаторки, яка під впливом пані Лотоцької, зуміла приєднати для ідеї СУА спершу три жінки, пані: К. Міштурак, П. Рубаш і А. Урбан а відтак заходами вже всіх чотирох дійшло до заснування відділу.

Дальше слідував звіт за 20-літній період існування відділу, поданий секретаркою панєю Гливяк. Високий підсумок приходів приписала секретарка невсипущій працюваності членкинь. Львину часть приходів передано на построння і сплату довгів Нар. Дому й Церкви, певний відсоток зуживається на посилення посмертного Фонду (відділ зобов'язаний статутом виплачувати \$100.00 посмертного, як причиною до похоронних видатків), крім цього висилано по важні суми на передвоєнні крайові інституції, як Просвіта, Рідна Школа, Інваліди, тощо. По війні вислано по день ювелею 87 індивідуальних пачок на скитальщину, дві гуртові великі, по розпорядженню Централі для матерей і немовлят. З нагоди двадцятої річниці передано на пресовий Фонд органу СУА \$25.00.

В дальшому пробігу виявів думок з нагоди свята, говорили відпоручники від місцевих і позамісцевих організацій: від Нар. Дому — п. В. Гарасим; від парохії — п. М. Веселовський; від хору пані Воловник-Огар; від молоді громади — п. Матковський; від відділу Нар. Помочі — пані Воловник; від Нар. Союзу, відд. Св. Духа, відчитано привітний лист.

Від позамісцевих гостей говорили: з 42. відд. СУА, „Дочки України” пані Бойко, висловлюючи ширий подив і признання Черсгерським жінкам за їх досягнення на різних ділянках громадського життя. — Від 52. відд. СУА, „Молодої Громади”, зложила привіт, висловлюючи гарною укр. мовою ширі молодечі дум-

ки, панна А. Граб. — Від 41. відд. СУА, „Горожанки” передала привіт пані Головата, висловлюючи палкими словами думки про завдання СУА не тільки з огляду на місцеві цілі а й про необхідність поширення ідеї Союзу задля втілення в обсяг Союзних впливів і тих шарів жіноцтва, що не розуміють або не доцінюють американського й українського завдання СУА. — Від Головної Управи зложила привіт заступниця голови, пані Панамаренко, пригадуючи присутньому жіноцтву про святий обов'язок потреби скріплення централі не тільки духом, а й фінансово, головнн в цих наглих часах загальної руїни на Рідних Землях та наших обов'язків супроти нашого народу на скитальщині. — Від Окружної Ради читано привіт, підписаний п-нею Сивуляк, яка була приневолена опустити свято раніш. Привіт, надісланий листовно від 47-го відд. за підписами голови, пані Горбової і секр., пані Щпак, одержаний припізнено, оголошується з подякою цео дорогою.

Кількома ширими словами висловила признання жіноцтву молоденька наша лікарка, Др. М. Гансікер, дочка діяльної місцевої родини п-ства Тершавських.

Добродійка Г. Галицька зосередила свою бесіду на важності наших жіночих організацій у напрямі співділання і українського творчого духа у творенні новітніх форм життя Америки.

Всч. о. П. Галицький зужив образ ножиць для ілюстрації ваги організованого жіноцтва задля осягнення цілей життя. Мужеєвський світ, це одне вістря ножиць, сами в собі не вистарчальний для опанування проблем життя; жіночий світ, це друга складова частина ножиць, — злука їх, дає людству силу поборовати труднощі на дорозі до призначення: Царства Божого.

Головну святочну промову виголосила голова Центральної Управи, пані Олена Лотоцька. Говорила з природною їй мабуть вдачою: не говорити а переживати думки бесіди!

Спогади тяжких переживань перших початків організації відділів СУА, це тернові вінці що аж згодом, по тяжких зусиллях, перемінились у рясний, квітучий букет троянд і рож: відділів, порозкиданих по цілій Америці.

В пробігу бесіди, по пригадці присутним високих цілей Союзу зазначила, що СУА має

дати приют ідеї Крайового Союзу Українок на час наїзду на наші землі кривавих орд модерного Джінгіохана. — Закінчила висловом широго признання 2-му Відділові за завзятість і витревалість та пригадала, що теперішні часи вимагають від всього жіноцтва обниження витрат на місцеві цілі на користь вищих, всенародніх! — Буря оплесків нагородила її передачу глибоко відчутих думок, думок вродженої провідниці жіноцтва.

Кінцеве слово мала пані П. Пецюх. В імені відділу подякувала всім учасникам в святі, всім гостям і відпоручникам організації, всім членкам за піддержку в протягу 20-літнього існування. Зокрема зложила подяку пані Лотоцькій за невсипущу опіку а всеч. о. парохів і його дружині, добр. Галицькій за поради й піклування словом і ділом із перших хвиль їхньої замітної діяльності в Честерській громаді.

Молитвою подяки Всевишньому і відспіванням народного гимну закінчено свято.

З нагоди Свята-Річниці зложили на цілі 2-го Відділу: Організації з Філадельфії: 42. Відділ — \$10.00; 52. Відділ \$5.00; 41. Відділ — \$5.00; Окружна Рада — \$5.00; 47. Відділ — \$5.00. Честерські Організації: Наро. Дім — \$50.00; Сестрицтво Преч. Діви Марії — \$25.00; Честерський Укр. Молодечий Клуб — \$20.00; Парохія — \$10.00; Хор ім. Лисенка — \$10.00.

На цілі Укр. Доп. Комітету у Філадельфії зібрано: \$66.75 яку то суму й вислано до Комітету.

Оголошуючи повищі жертви, висловлює Управа 2-го Відділу всім жертводавцям і ще раз шире подяку!

За Управу 2-го Відділу
А. Гливяк.
секр.

ФИЛАДЕЛФИЯ, ПА. „Дочки України”, 42 відділ СУА при праці

Хоч мало пишеться про діяльність 42 відділу СУА у Філадельфії, Па., на сторінках нашого часопису, то праця в ньому йде безупинно, завдяки зусиллям добрих і патріотичних членок і доброго проводу.

В однім із перших чисел Нашого Життя цього року, був поданий короткий звіт розподілу коляди, яку членки рік річно збирають колядуючи від хати до хати серед наших гро-

(Продовження на сторінці 11)

при Фрондській роботі

(Зі стор. 10.)

мадян. Понад 500 дол. із коляди ц. р. розділено, згідно із традицією цього відділу, на українські народні установи. З того часу 42 відділ уділив ще 100 дол. на пресовий фонд Нашого Життя, 50 дол. на видання творів Лесі Українки в англійській мові, більш 150 дол. післано до ЗУАДКомітету для скитальців, як теж більш 350 дол. видано від січня на пакунки з харчами й одінням до табору, який призначила нашому відділові Централю США. В тому таборі є 925 дітей і коло 200 вагітних жінок. Не дивно отже, що так широко зайнялися висилкою тих пакунків. До тепер вислано близько 5 тисяч фунтів поживи й одежі.

У квітні ц. р. ми уладили "свячене" а дохід призначено теж на скитальців. Дня 15 червня, членки 42 відділу були в гостях у 2-гій відділі США в Честер, Па., який обходив свій 20-літній ювілей. Сестри Союзняки 2-го відділу нас дуже гарно прийняли й погостили, й ми відіхали домів з дуже гарним враженням. В імені 42 відділу пані Анна Бойко, голова

зложила 2 відділові привіт і гратуляції за їх ширю й корисну працю для церкви й народу.

В неділю 22 червня членки мали прогульку автобусом до Словтсбург, де Сестри Службениці мають вищу школу для дівчат, і саме того дня було закінчення шкільного року та дівчата-студентки дістали свої свідоцтва зрілості підчас прегарної церемонії. Ми були там на Службі Божій і мали нагоду почути прекрасну проповідь о. Місіонаря. В неділю 13 липня наш відділ уладив пікнік, а дохід призначено на закупно поживи для нам призначеного табору. Дня 15 липня зійшлися членки: А. Мишчишин, М. Григорець, О. Журибіда, К. Шманда і О. Марків і спакували знову 18 пачок по 22 фунти, які наступного дня вислано до Німеччини.

Це коротке звітлення хай буде нагородою для наших членок, що не жалують часу й дають багато труду щоб допомогти нашим скитальцям і хоч в часті облекшити їх тяжку долю.

Членка 42 відділу США.

Дописи

ДЕТРОЙТ, МІЧ.

Срібний ювілей

Дня 5 липня, панство Ясінські з Детройту обходили свій 25-літній ювілей вінчання. В Народнім Домі зійшлося багато гостей, бо панство Ясінські тішаться великою пошаною й любовію детройтської громади за їх активну ширю народну працю. Пан Ясінський є членом кількох товариств, пані Марія Ясінська, голова 23 відділу США, членка Філії США є відома не тільки із ширюї праці, але теж як поетка і авторка інсценізацій. Не даром гості склали так ширі гратуляції шановним Ювілятам, а Всч. о. Побуцький благословив їх щастям, здоровлям на многі, многі літа. Вечором провадив уміло пан Форись, покликуючи до слова представників організацій і гостей по черзі.

На кінці промовляли шановні Ювіляти, дякуючи за сердечні побажання, при чому зложили 10 дол. на політичну оборону скитальців. До них долучились теж гості складаючи датки, що разом зробило суму 30.14, які вислано до Українського Конгресового Комітету.

Збіркою зайнялися пані: Стружовська, Ігнатюк і Біловус.

По бенкеті була весільна забава з музикою і весільними піснями.

А. Г. Біловус.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Клуб Воєнних Матерей розв'язаний

З думкою моральної підмоги й розради для українських хлопців які були на воєнному фронті, засновано у Філадельфії в 1942 році, Український Клуб Воєнних Матерей. Цю гадку піддала п-ні Юлія Бурак відома в нашому місті із своєї громадської праці.

Перші, основні збори скликала Окружна Рада Союзу Українок Америки, у Філадельфії, яка теж дала позичку в сумі 50 дол. на початок праці новому товариству. Клуб Матерей був самостійний, мав свій статут і правила. До першого уряду ввійшли пані: Юлія Бурак, голова; Оксана Стасюк, секретарка і Л. Пеленська, скарбничка, і їм треба завдячити, що за кілька місяців Клуб зріс до 150 членок, добуваючи собі пошану й піддержку усього громадянства Філадельфії.

Перед Різдом 1942 року Клуб Воєнних Матерей взявся за висилку пакунків для наших вояків що були вже на фронті або ще на вишколі в таборах.

Івана Годяка вітає найменша українка Шикаго, коли він приїхав з Галівуд щоб взяти участь в концерті на допомогу скитальцям

Посилки йшли на адреси подавані Клубови нашими громадянами що їх сини були у війську. Особливу увагу звернув Клуб на те, щоб кожний наш вояк сирота, дістав святочний пакунок з побажаннями. Опісля приходили листи подяки від усіх хлопців, а особливо зворушливі були листи від хлопців-сиріт.

Щоб придбати фондів на посилки К.В.М. улажував різні імпрези, ходив з колядою, й збирав датки від місцевих українських установ і громадян. Для більш успішної праці Клубу додано урядові комітет пань: Марія Бабяк, Павліна Панамаренко, Розалія Кісь, які враз із скарбничкою Л. Пеленською купували речі в гуртівнях, опісля їх пакували й висилали в призначені місця.

Перед Великоднем посилка пачок знову почалася, з тим що до кожного пакунка вложено теж по одній писанці, які писала членка п-ні М. Василенко. Знову приходили листи подяки й вдячності від синів вояків, а матерям була хоч та розрада й полекша що хлопців громада не забула.

Клуб Воєнних Матерей давав теж із своїх фондів жертви на Американський Червоний Хрест і ЮСО, які облекшували тяжкі дні вояків на фронті. За час свого існування КВМ вислав понад 1,000 пачок, а коли шпиталі стали заповнитись раненими, членки КВМ ходили групами до шпиталів з дарунками й розрадою для ранених. Вони здибали там теж і наших хлопців, які дуже раділи відвідинам. В 1946 році вибрано новий уряд, до якого ввійшли пані: Марія Бабяк, голова, Ірина Волянська, секретарка, М. Бринджей, скарбничка. Із скінченням війни зацікавлення Клубом почало маліти, показалося що нема потреби його вдержувати, тому й постановлено Клуб Воєнних Матерей розв'язати.

Від вересня 1942 до березня 1946, Клуб придбав фондів \$3,379.21 а видав \$2,369.83.

З розв'язанням Клубу рішено оставші гроші розділити на українські пости ветеранів, які вже зав'язувались в різних дільницях міста, і на різні установи. Розподіл грошей був такий: Пост Ветеранів при Клубі на Френклин вулиці \$100.00, на 23 і Бравн вул. \$100.00, Норт Філадельфія \$100.00, при православної церкви на Беркс стр. \$100.00, Найставн \$100.00, Сиротинець СС. Василянок \$100.00, Допомоговий Комітет у Філадельфії \$100.00, Католицький Допомоговий Комітет у Стенфорді \$100.00, на церкву у Савт Філадельфії, \$50.00, на Дім СС. Службениць \$50.00, на Дівочу Академію СС. Василянок у Факс Чейз \$50.00, на часопис „Наше Життя" \$50.00, Централю США на видання творів Лесі Українки \$10.00, дрібних видатків було \$4.63. Так розділено все майно Клубу Воєнних Матерей, котрий з початком 1947 року перестав існувати, але праця його добра зостанеться в історії й пам'яті української громади у Філадельфії, на завжди.

Нехай Всевишний надгородить кріпким здоровлям і щастям усіх, що в ньому трудилися й тих, що своєю доброю волею й датками помогли його існуванню.

Ірина Волянська, б. секретарка.

АРМІЇ В ЧАСІ МИРУ

Обеднані Нації подали що теперішній стан армій великих держав такий:

Китай — 5,750,000 людей
Совіти — 3,800,000 людей
Англія — 1,210,000 людей
Америка — 670,000 людей
Франція — 430,000 людей.

УКРАЇНЦІ У ШВАЙЦАРІЇ

Українців у Швайцарії дуже мало. Старих емігрантів є всього 10, а нових 143.

РОБІТНИК В СОВІТАХ І В АМЕРИЦІ

В департаменті праці у Вашингтоні обрахували, скільки робітник у Світах і в Америці може купити харчів за свою тижневу плату.

В Світах робітник заробляє тижнево пересічно 120 рублів, а в Америці 50 доларів.

Так у Світах робітник за 120 рублів може купити 23 буханці хліба, а американський робітник 390 буханців хліба.

Цукру за 120 рублів можна купити в Світах 17 фунтів а в Америці за 50 дол. більш як 500 фунтів. Молока совітський робітник за тижневий заробіток може купити 16 кварт, коли американський робітник може купити більш як 275 кварт.

Масла совітський робітник за тижневу плату може купити 4 фунти, коли американський робітник купивби більш як 70 фунтів.

Волового мяса за 120 рублів у Москві дістане менше як 10 фунтів, коли в Америці за 50 дол. купити більш як 80 фунтів.

Спеціалісти в департаменті праці рахують, що совітський робітник мусить жити 10 разів гірше й бідніше ніж американський робітник.

С. Мусійчук

ВЕСНА ЖІНКИ СКИТАЛКИ

Весна Божа завітала,
Пташка гніздочко увила,
Для пташини всюди воля,
Летить всюди, має крила.

Ні границі, перепонів
Пташка в полеті не знає,
Перелетить гори, ріки,
В гніздо рідне повертає.

Чомуж нас весна не тішить,
Чом для нас чужі кордони?
Чом для наших діток рідних
Заборони, перепони?

Хоч весна наспіла мила,
Хоч зацвили в полі квіти,
Не втішаєсь наша жінка,
Не співають її діти.

По чужинах, по далеких,
На відлюдді, в чужім полі,
Скитається з діточками
Наша жінка у неволі.

Ніде голову склонити,
Ані хліба, ані хати,
Скомлять, плачуть малі діти:
„Мамцю, мамцю! Їсти дайте!”

О, заглянь веснонько Божа
В ті табори незлічимі,
Потіш сонічка промінням
Нашу жінку на чужині.

Обітри легеньким вітром
Сльози діточок невинних,
Освіти надії кращі
Долі й воді України.

Подає Олена Штогрин

Зрази завивані

Один чи два фунти воловини на печеню, або стейк покряти в подовгасті куски на палець грубости, посолити, поперчити, трошки потовкти валком. Засмажити цибулі на маслі, чи смалцю, покряти дрібно салеру, пів горнятка або більше, (залежно від кількості зразів і потрібної начинки), пів горнятка тертого хліба скропленого водою, або молоком, вимішати все разом з цибулею і салерами. Розмастити начинку на кусках мяса, звинути кожній і обв'язати ниткою. Обсмажити в товщі, підляти помідорами на пів з водою, так щоб мясо було вкрите, додати соли і трошки цукру та дусити на малім вогні аж змякне около півтора години. Перед виданням поростинати і виняти нитки.

Картопляні палянички

1 кварта картопель, обібрати і стерти на терці, 1 булку (рол) розмочити в киячій молці, картоплю витиснути і дати до розмоченої булки, дати 2-3 розбиті яйця, посолити, вимішати. Класти ложкою на гарячий товщ і смажити. Подати до мяса, або з квасною сметаною.

Торт з яблук

Втерти 9 унцій цукру і 8 жовтків, дати 9 унцій мелених мигдалів, втерти на терці 12 винних яблук, дати до втертих жовтків. Додати 2 унції пересіяної муки, пів ложочки порошку до печива, 3 ложки руму і піну з полишених білок. Легко вимішати і виложити до двох однакових форм. Пекти при 325° Ф. По упеченю, коли прохолоднуть, помастити доброю мармолядою, зложити один на другий і полюкрувати (поляти айсінг).

Підлива до салати

1 склянка квасної сметани, 1 яйце розбите, чверть склянки оцту, 1 ложочка соли, 2 ложочки цукру, 1 ложочка сухої муштарди (порошку) трошки перцю.

Змішати яйце, сметану, оцет і приправу вилляти в посудину і варити над парою аж згусне. Вихолодити і уживати як заправка до салат замість майонесу.

Любити треба не себе а той ідеал, що вранці життя був нам зорею.

В міру, як наближаємось до ідеалу, всі втрати минулого, проби й терпіння маліють, щезають.

Уляна Кравченко.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В ЛИПНІ

Річна вкладка:

Відділ 2 Честер, Па., 20.00 дол.

Пресовий фонд:

Кат. Качмарова, Ст. Пол., Мінн., 1.50

Резервовий фонд:

Відділ 4 Нью Йорк Ситі 2.25

Відділ 21, Бруклін 7.25

На видання творів Лесі Українки:

Катря Яром, Філадельфія, Па., 5.00

Передплати прислала:

Анна Бодак, Бруклін
Стефанія Чапельська, Елизабет
Катерина Качмарова, Ст. Пол., Мінн.
Анна Настюк, Юніон, Н. Дж.
Марія Риза, Шикаго, Ілл.
Анна Гливак, Честер, Па.
Іванна Бенцаль, Бронкс
Мпхайлина Шагала, Філадельфія

Ангела Банах, фін. сепр.
Марія Бабяк, насіерна.

ЦВІТИ

На весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліян М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ

EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.
Phone: FR 7-5582

ІВАН ГАСИН

НАЙСТАРШИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у Філадельфії

В потребі удавайтеся до нас, а дістанете
чесну і щирну обслугу. Ціна після
Вашого бажання

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНА

HASYN FUNERAL HOME
2241 North Broad Street
Philadelphia 32, Pa.

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234

Кожний раз, коли берете до
уст шклянку пива, подумайте
про тих, що голодують в чужині—це ваші брати скитальці
ці голодують!

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

Іванна Дицьо Мельник

ПІДРУЧНИК КРОЮ і шиття

Повище — зменшена відбитка окладинки нового фахового підручника, якого в нас так бракувало. Цей підручник вийшов друком заходом **Обеднання Українських Жінок на Еміграції**. Величини 8 x 12 цалів, на 37-ох сторінках цього підручника є **точною** опис крою й шиття білля й усяких одягів для дітей, жінок і мужчин. В додатку все це пояснене точно й **рисунками**, яких є в книжці **понад 60**.

Поручаємо цю фахову книжку всім нашим читачкам.

Ціна книжки разом з **рисунками** лише **1 долар**.

Замовляйте й належитість посилайте на адресу:

Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 N. 7th Street, Philadelphia 23, Pa.